

HÜKÜMET SENDİKACILIĞI

Aydınlık Gazetesi, 28 Haziran 2016

Yıldırım Koç

Sendikaların bir bölümü “hükümet sendikası”dır. Bu sendikalar kaderlerini iktidardaki siyasi partiyle özdeşleştirmiştir. Bir siyasi parti iktidarda ne kadar uzun süre kalırsa, “hükümet sendikacılığı” o denli güçlenir.

Ekonomik durum iyiye, “hükümet sendikaları” başarılı işler yapabilir.

HÜKÜMET YANDAŞLIĞI KOLAYLIK SAĞLAR

Düzen karşıtı bir sendika, hükümetle ve Çalışma Bakanlığı ile ilişkilerinde sürekli olarak sorunlar yaşar. Halbuki “hükümet sendikası” büyük bir kolaylık görür ve kolaylık gösterir. Çalışma Bakanlığı’nın işkolu tespitinden yetki verilmesine, ceza paralarının kullandırılmasından yasa taslaklarının hazırlanmasına kadar birçok alanda “hükümet sendikası” ile hükümet arasındaki ilişki çok iyidir. Kısa vadeli çıkarlarını çok iyi bilen işçiler de, ekonomik büyüme dönemlerinde risk alıp bedel ödemeyi öneren muhalif sendikalar yerine, işyerlerindeki ufak tefek sorunları hükümet kanalıyla çözüme kavuşturan “hükümet sendikaları”ni tercih ederler. Bu nedenle, “sağcıdan sendikacı olmaz” gibi görüşler tümüyle dayanaksızdır, yanlıştır. Ekonomik büyüme dönemlerinde özellikle kamu işletmelerinde en iyi sendikacılığı iktidardaki parti yandaşları yapar. Hatta siyasi ilişkilerini kullanarak kamu işletmesi yönetimine baskı uygulayan, işe alınacak işçilere ve işçilerin görevlendirilmesine etkili bir biçimde müdahalede bulunan sendikacılar vardır.

Ekonomik durumun kötüleştiği dönemlerde de, eğer siyasi istikrar varsa, bu sendikacıların çoğu borçlarını öder; hükümetin girişimlerini destekler veya en azından tepki göstermez. Ayrıca üyelerin tayin, terfi, izin, görevlendirme gibi konulardaki sorunlarını çözmeye devam eder.

Böyle olunca da bu nitelikteki sendikaların üye sayısı artar.

MEMUR-SEN NASIL BÜYÜDÜ?

Memur-Sen’in gelişimi bu anlatılanlarla bağlantılıdır.

Memur-Sen’in kuruluşu doğrultusundaki ilk adım, 14.2.1992 tarihinde Eğitimciler Birliği Sendikası’nın (Eğitim-Bir) kurulmasıdır. O günlerde bu sendikaya uğrayıp yayınlarını almıştım. Sendikanın genel merkezi, Hak-İş Genel Merkezi’nde arka taraftaki bir odaydı.

Kamu çalışanları sendikalarının üye sayılarına ilişkin ilk güvenilir veriler 2002 yılında yayımlandı. Bu tarihte 651 bin sendika üyesinin yalnızca 42 bini Memur-Sen’e bağlı sendikalara üyeydi.

Aşağıdaki çizelgede kamu çalışanları sendikalarının üye sayıları verilmektedir:

Yıl	Toplam Üye Sayısı	KESK’e Bağlı Sendikalar	Türkiye Kamu-Sen’e Bağlı Sendikalar	Memur-Sen’e Bağlı Sendikalar	Birleşik Kamu-İş’e Bağlı Sendikalar
2002	650.770	262.348	329.065	41.871	X
2003	788.846	295.830	385.425	98.146	X
2004	787.882	297.114	343.921	137.937	X
2005	747.617	264.060	316.038	159.154	X
2006	779.399	234.336	327.329	203.851	X
2007	855.463	231.987	350.727	249.725	X
2008	931.435	223.460	357.841	314.701	18.529
2009	1.017.072	224.413	375.990	376.355	20.731
2010	1.023.362	219.195	369.600	392.191	21.731
2011	1.195.102	232.083	394.497	515.378	26.422
2012	1.375.661	240.304	418.991	650.328	33.477
2013	1.468.021	237.180	444.935	707.652	40.041
2014	1.589.964	239.700	447.641	762.650	50.503
2015	1.679.028	236.203	445.729	836.505	57.365

2016 yılına ilişkin üye sayıları önümüzdeki haftalarda açıklanacak. Ancak anlaşıldığı kadarıyla Memur-Sen'e bağlı sendikaların üye sayısı 1 milyonu aşıyor. Eğitim-Bir-Sen'in üye sayısı 2002 yılında 18 bindi, 2013 yılında 251 bin, 2014 yılında 280 bin, 2015 yılında 340 bin oldu. Sendika genel başkanının açıkladığına göre, 2016 yılındaki üye sayıları 402 bin.

Memur-Sen'in ve bağlı sendikaların ve benzer nitelikteki işçi sendikalarının yönetimlerinin değiştirilmesi mümkün değildir.